

בְּזִמְנָא קְדָמָא הָוֵת נְבוּאָה שְׂרִיא עֲלֵייהוּ דְבְנֵי נְשָׂא, וְהוּוּ יַדְעִין וּמְסַתְּכְלִי לְמַנְדַּע בִּיקְרָא עֲלָאָה. בִּיּוֹן דְּפִסְקָא נְבוּאָה מְנִייהוּ, הוּוּ מִשְׁתַּמְשִׁי בְּבֵת קוּל. הַשְּׁתָּא פִּסְקָא נְבוּאָה וּפִסְקָא בֵּת קוּל, וְלֹא מִשְׁתַּמְשִׁי בְנֵי נְשָׂא אֵלָא בְּחֵלְמָא.

וְחֵלְמָא דְרַגְנָא תִּתָּאָה הוּא לְבַר, דְּהָא תַּנִּינָן חֵלְמָא אֶחָד מִשְׁשִׁים לְנְבוּאָה. מָאִי טַעְמָא, בְּנִין דְּאִתִּיָּא מִדְרַגְנָא שְׁתִּיתָּאָה לְתַתָּא, וְהָא אֶתְמַר. תָּא חַיִּי, חֵלְמָא לְכֹלָא אֶתְחַזִּי, בְּנִין דְּחֵלְמָא מְסַטֵּר שְׂמָאֵלָא אֶתִּיָּא, וְנָחִית בְּכַמְּה דְרַגְיָן, וְאֶתְחַזִּי חֵלְמָא, אֶפִּילוּ לְחַיִּיבָא. וְאֶפִּילוּ לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.

בְּנִין דְּזִמְנִין נְקֻטִין חֵלְמָא וְשִׁמְעִין חַיִּי זִינֵי בִישׁוּן, וּמוֹדְעִין לְבְנֵי נְשָׂא, מְנִייהוּ דְּחִיבָן (בְּהוּ) בְּבְנֵי נְשָׂא, וּמוֹדְעִין לוֹן מַלְיָן בְּדִיבָן. וְלִזְמִנִין מַלְיָן

לשון הקודש

שָׂבֵא מִדְרַגְנָה שְׁשִׁית לְמַטָּה, וְחַרִּי נְתַבְּאָר. בֵּא רָאָה, הַחֲלוּם נִרְאָה לְכֹלָם, מְשׁוּם שְׁחֲלוּם בָּא מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְיִוֵּרֵד בְּכַמְּה דְרַגְנוֹת, וְנִרְאָה חֲלוּם, אֶפִּילוּ לְחַיִּבִים וְאֶפִּילוּ לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. מְשׁוּם שְׁלַפְעָמִים לוֹקְחִים חֲלוּם וְשׁוֹמְעִים אוֹתָם הַמִּינִים הַרְעִים, וּמוֹדְעִים לְבְנֵי אָדָם. מְהֵם שְׁצוּחְקִים וְכַהֲם עַל בְּנֵי אָדָם וּמוֹדְעִים לְהֵם דְּבָרִים

בְּזִמְנֵי קְדָמוֹן הִיָּתָה נְבוּאָה שׁוֹרְהָ עַל בְּנֵי אָדָם, וְהִיוּ יוֹדְעִים וּמְתַבּוֹנְנִים לְדַעַת בְּכַבּוּד הָעֲלִיּוֹן. בִּיּוֹן שְׁפִסְקָה מְהֵם נְבוּאָה, הִיוּ מִשְׁתַּמְשִׁים בְּבֵת קוּל. עֲבָשׁוּ פִּסְקָה נְבוּאָה וּפִסְקָה בֵּת קוּל, וְלֹא מִשְׁתַּמְשִׁים בְּנֵי אָדָם אֵלָא בְּחֲלוּם.

וְחֲלוּם הוּא דְרַגְנָה תַּחְתּוֹנָה הִיא חִיצוֹנָה, שְׁחַרִּי שְׁנִינּוּ, חֲלוּם הוּא אֶחָד מִשְׁשִׁים שְׁל נְבוּאָה, מְהֵם הַטַּעַם? מְשׁוּם

דְּקָשׁוּט דְּשָׁמְעִין. וְלִזְמַנֵּן דְּאִינֵן שְׁלוּחִין לְתַיִבוּא,
וּמוֹדְעֵי לֹון מְלִין עֲלָאִין.

הַאי רָשַׁע מָאִי כְּתִיב בֵּיהּ, חָמָא חֶלְמָא דְּקָשׁוּט,
דְּכְתִיב וּבַגְּפֵן שְׁלֶשָׁה שְׁרִיגִים. מָאִי גַפֵּן. דָּא
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּכְתִיב, (תהלים פ) הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַרְאָה
וּפְקוּד גַּפֵּן זֹאת. מִשָּׁמַיִם, דְּהָא מֵאַתֵּר דָּא אֲתֵרְפִי,
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. וּפְקוּד
גַּפֵּן זֹאת, גַּפֵּן דְּהִיא זֹאת, וַדָּאִי.

שְׁלֶשָׁה שְׁרִיגִים, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (בראשית כט) שְׁלֶשָׁה
עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ. וְהִיא כְּפּוֹרְחַת,
דְּכְתִיב, (מלכים א ה) וַתֵּרֶב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, דְּאַתְנַהוּר
סִיחָרָא. עֲלֵתָה נְצֵה, דָּא יְרוּשָׁלַם דְּלֵתָתָא.

דְּבָר אַחַר, עֲלֵתָה נְצֵה, לְעֵילָא, הַהוּא דְּרִגָא
דְּקַיִמָא עֲלָה וַיִּנְיֵק לָהּ, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר

(דף קלח

 לשון הקודש

אֶרֶץ. וּפְקוּד גַּפֵּן זֹאת, גַּפֵּן שְׁהִיא זֹאת,
וַדָּאִי.

שְׁלֶשָׁה שְׁרִיגִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כט)
שְׁלֶשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ. וְהִיא
כְּפּוֹרְחַת - שְׂכַת־טוֹב (מלכים-א ה) וַתֵּרֶב
חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, שְׁהֵאִירָה הִלְבְּנָה. עֲלֵתָה
נְצֵה - זוֹ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מִטָּה.

דְּבָר אַחַר עֲלֵתָה נְצֵה - לְמַעַלָּה, אוֹתָהּ
דְּרִגָּה שְׁעוֹמְדַת עָלֶיהָ וּמִינִיקָה אוֹתָהּ,

כּוֹזְבִים, וְלַפְעָמַיִם שׁוֹמְעִים דְּבָרֵי אִמְתָּא,
וְלַפְעָמַיִם שְׁהִים שְׁלוּחִים לְרִשְׁעִים
וּמוֹדְעִים לָהֶם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים.

מָה כְּתוּב בְּרִשְׁעֵי הַזֶּה? רָאָה חֲלוּם
אִמְתָּא, שְׂכַת־טוֹב וּבַגְּפֵן שְׁלֶשָׁה שְׁרִיגִים.
מָהִי גַפֵּן? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַת־טוֹב
(תהלים פ) הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַרְאָה וּפְקוּד גַּפֵּן
זֹאת. מִשָּׁמַיִם, שְׁהֵרִי מִמְּקוֹם זֶה נִזְרְקָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם

ע"ב) (בראשית א) אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ. הַבְּשִׁילוּ
אֲשַׁבְּלוּתֶיהָ עֲנָבִים, לְנִטְרָא בְּהוּ יוּן דְּמִנְטְרָא.

חָמִי כְּמָה חָמָא תְּהוּא רְשָׁע. מַה כְּתִיב, (בראשית מ)
וְכֹס פְּרַעְיָה בְּיָדֵי וְאָקַח אֶת הָעֲנָבִים וְאֶשְׁחַט
אוֹתָם. הָכָא חָמָא תְּהוּא כֹּס תְּרַעְלָה, יַנְיָקָא דְּבִי
דִּינָא, דְּנָפִיק מֵאִינוּן עֲנָבִים דְּאֶתְיִיחִיב לְפְרַעְיָה וְשָׂתִי
לִיָּה, כְּמָה דְּהוּה בְּגִינִיחוּן דִּישְׂרָאֵל. בִּינוּן דְּשָׁמַע יוֹסֵף
דָּא, חֲדִי, וַיֵּדַע מַלְּאָה דְּקָשׁוּט בְּהַאי חֲלָמָא. כְּגִינֵי כָּד
פְּשֵׁר לִיָּה חֲלָמָא לְטַב, עַל דְּבִשָּׁר לִיָּה לְיוֹסֵף בְּהַאי.

תָּא חֲזִי, אֶסְרֵי לְגַפְּן עִירָה, דְּאֶתְכַפְּיִין תְּחֹת הַאי
גַּפְּן כָּל אֵינוּן חִילִין תְּקִיפִין דְּעַמּוּן עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה, כְּדֹאמְרוּן, בְּגִין הַאי גַּפְּן, אֶתְקַשֵּׁר
וְאֶתְכַפְּיָא תְּהוּא חִילָא דְּלַחוּן. וְאֶתְמַר.

לשון הקודש

ישׂראֵל. בִּינוּן שְׁשָׁמַע אֶת זֶה יוֹסֵף, שָׁמַח
וַיֵּדַע דְּכֵר אָמַת בְּחֵלוּם הִזְהָ. לְכֵן פְּתַר
לוֹ חֵלוּם לְטוֹב עַל שְׁבִשָּׁר אֶת יוֹסֵף בְּזָה.
בֵּא רְאָה, אֶסְרֵי לְגַפְּן עִירָה – שְׁנַכְפִּים
תַּחַת הַגַּפְּן הַזֹּאת כָּל אוֹתָם חִלּוֹת
חֲזָקִים שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה,
כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, בְּשִׁבִיל גַּפְּן זֹאת נִקְשֵׁר
וְנִכְפָּה אוֹתוֹ הִכָּה שְׁלָהֶם, וְנִתְבָּאֵר.

כְּמוֹ שְׁנֹאמַר (בראשית א) אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל
הָאָרֶץ. הַבְּשִׁילוּ אֲשַׁבְּלוּתֶיהָ עֲנָבִים –
לְשַׁמֵּר בְּהֵם יוּן הַמְּשָׁמֵר.
רְאָה כְּמָה רְאָה אוֹתוֹ רְשָׁע. מַה כְּתוּב?
(שם מ) וְכֹס פְּרַעְיָה בְּיָדֵי וְאָקַח אֶת
הָעֲנָבִים וְאֶשְׁחַט אֹתָם. כֵּאֵן רְאָה אוֹתָהּ
כֹּס הַתְּרַעְלָה, יַנְיָקַת בֵּית הַדִּין,
שְׁיוּצָאת מֵאוֹתָם עֲנָבִים שְׁנַתְּנוּ לְפְרַעְיָה
וְשָׂתָה אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁהִיָּה בְּשִׁבִיל

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, אֵית גָּפְנִי, וְאֵית גָּפְנִי. אֵית גָּפְנִי
 קַדִּישָׁא עֲלָאָה, וְאֵית גָּפְנִי דְאַקְרִי, (דברים לב) גָּפְנִי
 סְדוּם, וְאֵית (ירמיה ב) גָּפְנִי נְכַרְיָה בַת אֵל נֶכֶר. בְּגִין כֶּךָ
 כְּתִיב גָּפְנִי זֹאת, הֲהִיא דְאַקְרִי כְּלָה זֶרַע אֲמַת. שׁוּרְק
 אֵלֹו יִשְׂרָאֵל, דְּנַפְקֵי מִהָאֵי גָּפְנִי. כִּד חֲבֹו יִשְׂרָאֵל,
 וְשָׁבְקוּ לְהָאֵי גָּפְנִי, מַה כְּתִיב, כִּי מִגָּפְנִי סְדוּם גָּפְנִים
 וְגו'. וּבְגִין כֶּךָ אֵית גָּפְנִי וְאֵית גָּפְנִי.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָווּ אֲזִילֵי בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק, גִּיזִיל בְּהָאֵי חֲקַל, דְּהוּא
 אֲרַח מִיִּשְׂרָאֵל יִתִּיר. אֲזִלוּ. עַד דְּהָווּ אֲזִילֵי, אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, כְּתִיב, (משלי לא) לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל
 בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים. הָאֵי קָרָא, רַבִּי חֲזַקְיָה חֲבַרְנָא
 אוֹקִים בֵּיהּ. דְּאָמַר, דִּינָא דְחֵיבֵי דְגֵיחֵנָם תְּרִיסַר
 יָרְחִין, פְּלָגָא מְנִייהוּ בַחְמָה וּפְלָגָא מְנִייהוּ בַתְּלָגָא.

לשון הקודש

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָווּ הוֹלְכִים
 בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק,
 גִּלְדָּא בַּשְּׂדֵה הַזֶּה, שֶׁהוּא דֶרֶךְ יוֹתֵר
 יִשְׂרָהּ. הֲלָכוּ. עַד שֶׁהֲלָכוּ, אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, כְּתוּב (משלי לא) לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ
 מִשְׁלֹג כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים. פְּסוּק
 זֶה רַבִּי חֲזַקְיָה חֲבַרְנִי בְּאֵר בּוּ, שֶׁאָמַר,
 דִּין הַרְשָׁעִים בְּגֵיחֵנָם שָׁנִים עֶשְׂרֵי חֲדָשׁ,
 חֲצֵי מֵהֶם בַּחְמָה וְחֲצֵי מֵהֶם בַּשְּׁלֹג.

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, יֵשׁ גָּפְנִי וְיֵשׁ גָּפְנִי. יֵשׁ
 גָּפְנִי קְדוּשָׁה עֲלֵיוֹנָה, וְיֵשׁ גָּפְנִי שְׁנִקְרָאת
 (דברים לב) גָּפְנִי סְדוּם, וְיֵשׁ (ירמיה ב) גָּפְנִי
 נְכַרְיָה בַת אֵל נֶכֶר. מִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב גָּפְנִי
 זֹאת, אוֹתָהּ שְׁנִקְרָאת כְּלָה זֶרַע אֲמַת.
 שׁוּרְק – אֵלֹו יִשְׂרָאֵל שִׁוְעָאִים מִהַגָּפְנִי
 הַזֶּה. כִּשְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְעָבְדוּ אֵת הַגָּפְנִי
 הַזֶּה, מַה כְּתוּב? כִּי מִגָּפְנִי סְדוּם גָּפְנִים
 וְגו', וְלָכֵן יֵשׁ גָּפְנִי וְיֵשׁ גָּפְנִי.

בְּשַׁעֲתָא דְעָאֲלִין לְגוּרָא, אֵינוּן אָמְרִי דָּא הוּא
וְדָאֵי גֵיהֶנּוּם, עָאֲלִין לְתַלְגָּא, אָמְרִי דָּא
חְרִיפָּא דְסִיטָא (דְסִיטָא) דְקַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא. שְׂרָאן
וְאָמְרִין וְה, וּלְבַתֵּר אָמְרִין וְוִי. וְדוּד אָמַר (תהלים מ)
וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׂאוֹן מִטֵּיט הַיַּיִן וַיִּקֶּם וְגו'. מֵאֲתֵר
דְּאָמְרִי וְה, וּלְבַתֵּר וְוִי.

וְהֵיכָן מִשְׁתַּלְמִי נִפְשֵׁייהוּ, בְּשַׁלְג. כְּמָה דְאֵת אָמַר,
(תהלים סח) בְּפָרֵשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּה תִשְׁלַג
בְּצִלְמוֹן. יְכוּל אֵף יִשְׂרָאֵל כֵּן, תִּלְמוּד לֹאמַר לֹא תִירָא
לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְכָל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ
שָׁנִים. אֵל תִּקְרִי שָׁנִים אֶלָּא שָׁנִים. כְּגוֹן מִילָה
וּפְרִיעָה, צִיצִית וּתְפִילִין, מְזוּזָה וְגַר חֲנוּכָּה כו'.

תָּא חַזִּי, לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג, דָּא כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵיְהִי כָּל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שָׁנִים, כְּמָה דְאָמְרִין.

לשון הקודש

שְׂנָאֵמַר (תהלים סח) בְּפָרֵשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּה
 תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן. יְכוּל אֵף יִשְׂרָאֵל כֵּן?
 תִּלְמוּד לֹאמַר, לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג.
 מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכַל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ
 שָׁנִים. אֵל תִּקְרִי שָׁנִים אֶלָּא שָׁנִים, כְּמוֹ
 מִילָה וּפְרִיעָה, צִיצִית וּתְפִילִין, מְזוּזָה
 וְגַר חֲנוּכָּה וכו'.

בַּא רְאָה, לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג – זו
 כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא כָּל בֵּיתָהּ לְבוּשׁ

בְּשַׁעֲתָא שְׁנִכְנָסִים לְאֵשׁ, הֵם אוֹמְרִים:
 זְהוּ וְדָאֵי גֵיהֶנּוּם. נִכְנָסִים לְשַׁלְג,
 אוֹמְרִים: זו חְרִיפוֹת הַחֶרֶף וְהַקָּרוֹ שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִתְחִילִים וְאוֹמְרִים:
 וְה, וְאַחַר כֵּן אוֹמְרִים: וִי. וְדוּד אָמַר,
 (תהלים מ) וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׂאוֹן מִטֵּיט הַיַּיִן
 וַיִּקֶּם וְגו'. מִמְּקוֹם שְׂאוֹמְרִים וְה, וְאַחַר
 כֵּן וִי.

וְהֵיכָן נִתְקַנּוֹת נִפְשָׁם? בְּשַׁלְג, כְּמוֹ

וְכִתְיִב, חֲמוּץ בְּגָדִים וְגו', לְבוּשָׁא דְדִינָא קְשִׁיָּא,
 לְאַתְפְּרָעָא מַעֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה. וְזִמְיִן קְדָשָׁא
 בְּרִידָה הוּא לְמַלְבָּשׁ לְבוּשָׁא סוּמְקָא, וְחֲרַבָּא סוּמְקָא,
 וְלְאַתְפְּרָעָא מִן סוּמְקָא. לְבוּשָׁא סוּמְקָא, וְכִתְיִב, (ישעיה
 30) חֲמוּץ בְּגָדִים, וְכִתְיִב, (ישעיה 30) מִדּוּעַ אָדוּם לְלְבוּשֶׁךָ.
 סִיפָא סוּמְקָא, וְכִתְיִב, (ישעיה לד) חֲרַב לֵה' מְלֵאָה דָם.
 וְלְאַתְפְּרָעָא מִן סוּמְקָא, וְכִתְיִב, (ישעיה לד) כִּי זָבַח לֵה'
 בְּבַצְרָה וְגו'. תו, כִּי כָל בֵּיתָה לְבוּשׁ שְׁנַיִם דִּהָא
 מְסֻטְרָא דְדִינָא קְשִׁיָּא קָא אֲתִיָּא.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק, וְדַאי חָכִי הוּא, אֵלֶּא כָּל בֵּיתָה
 לְבוּשׁ שְׁנַיִם, מָאִי שְׁנַיִם, אֵלֶיִן שְׁנַיִם
 קְדָמוּנִיּוֹת, בְּגִין דְּאִיְהִי אֲתִכְלִילַת מְכֻלָּהוּ, וְיִנְקָא מְכָל
 סְטָרִין, בְּדִכְתִּיב, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.
 עַד דִּהּוּוּ אֲזִילִי, פְּגָעוּ בֵּיהּ בְּהַתּוּא יִנְקָא, דִּהּוּוּ אֲזִיל

לשון הקודש

זָבַח לֵה' בְּבַצְרָה וְגו'. עוד כי כל ביתה
 לְבוּשׁ שְׁנַיִם – שִׁחְרִי זֶה בָּא מִצַּד שֶׁל הַדִּין
 הַקָּשָׁה.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק, וְדַאי זֶה כָּךְ, אֵלֶּא כָּל
 בֵּיתָה לְבוּשׁ שְׁנַיִם, מַהֵם הַשְּׁנַיִם? אֵלּוּ
 שְׁנַיִם קְדָמוּנִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהֵיִא נִכְלָלַת
 מְכֻלָּם וְיִנְקַת מְכָל הַצְּדִדִים, בְּכַתּוּב (קהלת
 א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.

עַד שֶׁהֵי הוֹלְכִים, פְּגָשׁוּ בְּאוֹתוֹ תִּינּוֹק

שְׁנַיִם, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, שְׁכַתּוּב (ישעיה 30)
 חֲמוּץ בְּגָדִים וְגו', לְבוּשׁ שֶׁל הַדִּין
 הַקָּשָׁה, לְהַפְרַע מַעֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה
 זָרָה, וְעַתִּיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלַבֵּשׁ
 לְבוּשׁ אָדָם וְחֲרַב אֲדָמָה וְלְהַפְרַע
 מִהָאָדָם. לְבוּשׁ אָדָם, שְׁכַתּוּב חֲמוּץ
 בְּגָדִים, וְכַתּוּב (שם) מִדּוּעַ אָדָם לְלְבוּשֶׁךָ.
 הַסִּיף אֲדָמָה, שְׁכַתּוּב (שם לד) חֲרַב לֵה'
 מְלֵאָה דָם. וְלְהַפְרַע מִן הָאָדָם, שְׁכַתּוּב כִּי

לְקַפּוּטְקִיָּא בְּקַסְטִירָא דְחַמְרָא, וְחַד סָבָא רְכִיב. אָמַר
 הַהוּא סָבָא לְהַהוּא יְנוּקָא, בְּרִי, אֵימָא לִי קְרֵאִיךָ.
 אָמַר לִיה, קְרֵאִי לָאו חַד הוּא, אֲלֵא חוּת לְתַתָּא, אוּ
 אֲרַבְב לְקַמְדָּ וְאֵימָא לָךְ. אָמַר לִיה, לָא בְעֵינָא. דְאֵנָּא
 סָבָא וְאַנְתָּ רַבֵּיא, דְאַתְקַל גְּרַמִּי בְּחַדְדָּ. אָמַר לִיה,
 אִי הָכִי אֵמָאִי שְׁאַלְתָּ קְרֵאִי. אָמַר לִיה, בְּגִין דְנִיזִיל
 בְּאַזְרָחָא. אָמַר, תִּיפַח רוּחִיה דְהַהוּא סָבָא, דְהוּא
 רְכִיב וְלָא יָדַע מְלָה, וְאָמַר דְלָא יתְקַל בְּחַדִּי.
 אַתְפָּרַשׁ מֵהַהוּא סָבָא, וְאַזִּיל לִיה בְּאַזְרָחָא.

כִּד מָטוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, קָרִיב לְגַבְיַתְהוּ.
 שְׁאַלְלוּ לִיה, וְסַח לֹזֵן עוֹבְדָא, אָמַר לִיה רַבִּי
 יְהוּדָה, שְׂפִיר קָא עֲבַדְתָּ. זִיל בְּחַדְדָּ, וְנִיתִיב הָכָא,
 וְנִשְׁמַע מְלָה מְפּוֹמְדָּ. אָמַר לֹזֵן, לָאִי (ס"א רַבָּא) אֵנָּא,
 דְלָא (דף רלז ע"א) אַכִּילָנָא יוֹמָא דִּין. אַפִּיקוּ נַהֲמָא, וִיהִיבוּ

לשון הקודש

רוכב ולא יודע דבר, ואמר שלא יהיה
 שקול עמי. נפרד מאותו זמן והלך לו
 בדרך.

פִּשְׁחֵהוּ יַעוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק, קָרִיב
 אֵלֵיהֶם. שְׁאַלְלוּ אוֹתוֹ וְסַח לָהֶם אֵת
 הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, יָפַח עֲשִׂיתָ,
 לָךְ עֲמַנּוּ וְנִשְׁבַּח פֶּאן וְנִשְׁמַע דְּכָר מִפִּיךָ.
 אָמַר לָהֶם, אֲנִי עָנָה, שְׁלַא אַכְלֵתִי הַיּוֹם
 הַזֶּה. הוֹצִיאוּ לָהֶם וְנִתְּנוּ לוֹ. הַתְּרַחַשׁ לָהֶם

שהיה הולך לקפוטקיא מאחרי החמור,
 וזמן אחד רוכב. אמר אותו זמן לאותו
 תינוק, בני, אמר לי את פסוקך. אמר לו,
 פסוקי אינו אחד, אלא רד למטה או
 ארבע לפניך ואמר לך. אמר לו, לא
 רוצה, אני זקן ואתה תינוק, שאשקל את
 עצמי עמך. אמר לו, אם כך, אז למה
 שאלת פסוק? אמר לו, כדי שגלך בדרך.
 אמר, תפח רוחו של אותו זקן, שהוא

לִיה. אֶתְרַחֵשׁ לֹון נִיפָא, וְאַשְׁכַּחוּ חַד נְבִיעָא דְמִיָּא
דְקִיק תְּחוֹת אֵילָנָא, שְׁתֵּי מְנַיְיָהוּ, וְאִינוּן שְׁתֵּי וִיתִיבוּ.

פְּתַח הֵהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, (תהלים לו) לְדָוִד אֵל תִּתְחַר
בְּמַרְעִים אֵל תִּקְנֵא בְּעוֹשֵׂי עוֹלָה. לְדָוִד, אִי
שִׁירְתָּא, לָא קָאֲמַר. אִי תִפְלָה, לָא קָאֲמַר. אֵלָא בְּכָל
אֶתְר לְדָוִד סְתָם, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָמְרוּ.

אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים. מָאי אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים, אֵל
תִּתְחַר מִיבְעֵי לִיה. אֵלָא אֵל תַּעֲבִיד תְּחִירוֹת
בְּמַרְעִים, בְּגִין דְּלָא יִדְעַת יְסוּדָא דְגַרְמָךְ, וְלָא תִיכּוּל
לִיה, דִּילְמָא אִיהוּ אֵילָנָא דְלָא אֶתְעַקֵּר לְעֵלְמִין,
וְתִדְחֵי קַמִּיה.

וְאֵל תִּקְנֵא בְּעוֹשֵׂי עוֹלָה, דְּלָא תִשְׁגַּח בְּעוֹבְדֵי־הוֹן,
וְלָא תִיתֵי לְקַנְיָה עֲלֵייהוּ, דְּכָל מָאן דְּחָמֵי
עוֹבְדֵי־הוֹן, וְלָא קִנֵּי לְקַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, אַעֲבַר עַל

לשון הקודש

בְּמַרְעִים? הֲיָה צְרִיךְ (לכתוב) אֵל תִּתְחַר!
אֵלָא אֵל תַּעֲשֶׂה תְּחִירוֹת בְּמַרְעִים, כִּי לָא
יִדְעַת יְסוּד עֲצֻמָּךְ וְלָא תוּכַל לוֹ, אוֹלֵי
הוּא עֵץ שְׁלֵא נַעֲקֵר לְעוֹלָמִים וְתִדְחֵה
מִלְּפָנָיו.

וְאֵל תִּקְנֵא בְּעוֹשֵׂי עוֹלָה, שְׁלֵא תִשְׁגִּיחַ
בְּמַעֲשֵׂיהֶם וְלָא תִבְא לְקַנְיָא בְּהֶם, שְׁכָל
מִי שְׂרוּאָה אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְלָא מְקַנְיָא

גַּם וּמְצָאוּ מַעֲנֵן מִיָּם דְקִיק תַּחַת עֵץ. שְׁתֵּי
מִמֶּנּוּ, וְהֵם שְׁתֵּי וִישְׁבוּ.

פְּתַח אוֹתוֹ תִינוּק וְאָמַר, (תהלים לו) לְדָוִד
אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֵל תִּקְנֵא בְּעוֹשֵׂי
עוֹלָה. לְדָוִד, אִם שִׁירָה – לָא אָמַר, אִם
תִּפְלָה – לָא אָמַר. אֵלָא בְּכָל מְקוֹם לְדָוִד
סְתָם, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָמַר אֶת זֶה.

אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים, מַה זֶה אֵל תִּתְחַר

תִּלְתָּ לְאֹיִן. דְּבַתִּיב, (שמות כ) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים עַל פָּנָי. לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה.
 לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ
 יְיָ קִנְיָ.

בְּגִין כָּךְ, בְּעֵי יוֹה לְבַר נֶשׁ לְאַתְפָּרְשָׁא מִנִּיחוּ.
 וְלִמְסִי אֹרְחִיה מִנִּיחוּ, עַל דָּא אֶתְפָּרְשָׁנָא
 וְסִינָא אֶרְחָא. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה דְּאִשְׁפַּתְנָא לְכוּ, אִימָא
 הִנֵּי קִרְאִי קַמִּיכוּן.

פְּתַח וְאָמַר, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, הֲכָא אֶלְיָ זְעִירָא.
 אִמָּא, בְּגִין דְּהָא קְרִיאוּה לָא הָזֵה בְּשְׁלִימוּ.
 מָא טַעֲמָא, דְּהָא לָא הָזֵה אֶלָּא בְּמִשְׁפָּנָא,
 וּבְאַרְעָא אֲחֵרָא. בְּגִין דְּשְׁלִימוּ לָא אִשְׁתַּבַּח אֶלָּא
 בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.

תוּ, הֲכָא שְׂכִינְתָּא, (ס"א ל"ג הָתָם וּגְרִים נִזְקָבָא) הָתָם שְׁלִימוּ

לשון הקודש

אני אומר פסוקים הללו לפניכם.
 פתח ואמר, ויקרא אל משה, פאן
 אל"ף קטנה למה. משום שקריאה זו לא
 היתה בשלמות. מה הטעם? שזה לא היתה
 אלא במשכן, ובארץ אחרת משום
 ששלמות לא נמצאת אלא בארץ
 הקדושה.

עוד, פאן שכינה, ושם נקבה שם
 שלמות של זכר ונקבה, אדם שת

לקדוש-ברוך-הוא, עובר על שלשה
 לאוים, שבתוב (שמות כ) לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני. לא תעשה לך
 פסל וכל תמונה. לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל
 קנא.

לכן צריך האדם להפריד מהם ולסטות
 דרכו מהם, לכן נפרדתי וסמיתני את
 דרבי. מכאן והלאה שמעצתי אתכם,

וַיְדַבֵּר וַיְנַקְבָא, (דברי הימים א א) אָדָם שֵׁת אֲנוּשׁ. אָדָם,
שְׁלִימוֹ דְבַר וַיְנַקְבָא, הָכֵא נִקְבָא. תוּ סִיפָא דְקָרָא,
וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאַהֲל מוֹעֵד לֵאמֹר, בְּגִין כֹּךְ אֶלְיָךְ
זְעִירָא.

תוּ אֶלְיָךְ זְעִירָא, מִתַּל לְמַלְכָא, דְהָוָה יְתִיב בְּכַרְסֵיהּ,
וְכַתְרָא דְמַלְכוּתָא עֲלֵיהּ, אֶקְרִי מַלְךְ עֲלָאָה. כִּד
נְחִית וְאִזְל לְבֵי עַבְדֵיהּ, מַלְךְ זֹטָא אֶקְרִי. כֹּךְ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, כֹּךְ זְמָנָא דְאִיהוּ לְעֵילָא עַל כֹּלָא, מַלְךְ
עֲלָאָה אֶקְרִי. בִּינֵן דְנְחִית מְדוּרֵיהּ לְתַתָּא, מַלְךְ אִיהוּ,
אַבְל לָאו עֲלָאָה בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין כֹּךְ אֶלְיָךְ זְעִירָא.

וַיִּקְרָא, הָכֵי תַנִּינֵן, זְמִין לִיה לְהִיכְלִיָּה. מֵאַהֲל
מוֹעֵד. מָאן אַהֲל מוֹעֵד. אַהֲל דְבִיָּה תַלְיִין
מוֹעֵד וְחַגָּא וְשַׁבְתָּא לְמַמְנִי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית א)
וְהָיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים, בֵּיה שְׂרִיא חוֹשְׁבָנָא לְמַמְנִי.

לשון הקודש

אנוש. אדם – שלמות זכר ונקבה. כאן
נקבה. עוד, סוף הפסוק, וידבר ה' אליו
מאהל מועד לאמר, משום כך אל"ף
קטנה.

עוד אל"ף קטנה, משל למלך שהיה
יושב בכסאו וכתר המלכות עליו,
נקרא מלך עליון. בשורד והולך לבית
עבדו, נקרא מלך קטן. כך הקדוש ברוך

הוא, כל זמן שהוא למעלה על הכל,
נקרא מלך עליון. בין שהורד מדורו
למטה, הוא מלך, אבל לא עליון כמו
מקדם, ולכן אל"ף קטנה.

ויקרא, כך שנינו, זמן אותו להיכלו.
מאהל מועד, מה זה אהל מועד? האהל
שבו תלוים מועד וחג ושבת למנות,
כמו שנאמר (בראשית א) והיו לאות

וַיִּמָּאן אֵיתוּ, סִיחָרָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה לג) אֶהְלֵ בַל
יִצְעֵן בַּל יִסַּע יְתְרוֹתָיו לְנִצָּחַת.

לְאָמַר, מָאֵי לְאָמַר. בְּגִין לְגַלְאָהּ, (אבל בלא חר וּשְׁפִיר הוּא,

בְּגִין דְשְׁלִימוּ וּשְׁפִירוּ הוּא אֶתְר לְגַלְאָהּ) מַה דְהוּה סְתִים

לְגוּ. וּבְכַל אֶתְר לְאָמַר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, וַיְדַבֵּר ה'

אֶל מֹשֶׁה לְאָמַר, דְאַתְיִיחִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָהּ. אֲבָל בְּלָא

חַד הוּא, וּשְׁפִיר הוּא, בְּגִין דְהָא אֶתְמַנֵּי לְסִיחָרָא

הֵהִיא מְלָה, מֵאֶתְר דְמֹשֶׁה קַיִמָּא.

וַיְדַבֵּר, ה' לְעֵילָא. אֶל מֹשֶׁה, בְּאֲמַצְעֵיתָא. לְאָמַר,

בְּתַרְיִיתָא. אֶתְר, דְאַיִת רְשׁוֹ לְגַלְאָהּ. תוּ,

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה מַה כְּתִיב לְעֵילָא, (שמות לט) וַיָּבִיאוּ

אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו'. אֲמַאי אֶל מֹשֶׁה. חָכִי

אָמְרוּ, בְּגִין דְמֹשֶׁה חָמָא לִיה בְּטוֹרָא, וְקַדְשָׁא בְרִיךְ

הוּא אַחֲמֵי לִיה בְּחִיזוּ דְעֵינָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר,

לשון הקודש

משום שהרי נמנה ללבנה הדבר ההוא,
ממקום שמשה עומד.

וידבר ה' - למעלה. אל משה - באמצע.
לאמר - אחרון, מקום שיש רשות לגלות.

ועוד ויקרא אל משה, מה כתוב למעלה?
(שמות טז) ויביאו את המשכן אל משה וכו'.

למה אל משה? כך אמרו, משום שמשה
ראה אותו בדר, והקדוש ברוך הוא הראה

לו במראה העין, כמו שנאמר (שם כז) כאשר

ולמועדים. בו מתחיל החשבון להמנות,
ומיהו? הלבנה, כמו שנאמר (ישעיה לג)

אדם כל יצען כל יסע יתרותיו לנצח.
לאמר, מה זה לאמר? כדי לגלות ואכל

הכל אחד ונפה הוא, משום שהשלמות והיפי הוא
מקום לגלות] מה שהיה נסתר פנימה.

ובכל מקום לאמר, כמו שנאמר וידבר
ה' אל משה לאמר, שנתנה רשות

לגלות, אבל הכל אחד, ונפה הוא,

(שמות כז) **כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אוֹתְךָ בְּהָר, וּכְתִיב,** (במדבר ח)
כַּמִּרְאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה וְגו'. וּכְתִיב (שמות
 כח) **וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֵתָּה מִרְאֵה בְּהָר,**
הַשָּׂמַיִם אֵיבִיאוּ לִיָּה, בְּנִין דִּיחֲמִי, אִי אִיהוּ פְּתִיחָא
מִשְׁכָּנָא דְחַמָּא.

אָבֵל אִמָּי וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה. אֵלָּא,
לְמַלְכָּא דְבַעַא לְמַבְנֵי פְּלִטְרִין לְמִטְרוֹנִיתָא,
פְּקִיד לְאוּמְנִין הֵיכְלָא דָּא בְּדוּךְ פְּלִן, וְהֵיכְלָא דָּא
בְּדוּךְ פְּלִן, הָכָּא אֲתֵר לְעַרְסָא, וְהָכָּא אֲתֵר לְנִיחָא.
בֵּינֵן דְעֵבִידוּ לֹון אִמְנִין, אַחֲמִי לְמַלְכָּא. כִּךְ וַיָּבִיאוּ
אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, מְאִרֵי דְבֵיתָא, אִישׁ
הָאֱלֹהִים, בֵּינֵן דְאַשְׁתְּכָלֵל הֵיכְלָא, מִטְרוֹנִיתָא זְמִינַת
לְמַלְכָּא לְהֵיכְלָא, זְמִינַת לְבַעְלָה עֲפָה, בְּנִין כִּךְ
וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה.

לשון הקודש

במקום פלוני, והיכל זה במקום פלוני,
 כאן מקום למטה, וכאן מקום למנוחה.
 בין שעשו אותם האמנים, הראו למלך.
 כך וביאו את המשכן אל משה, בעל
 הבית, איש האלהים. בין שגשלים
 ההיכל, הזמינה הגבירה את המלך
 להיכל, הזמינה את בעלה אתה, משום
 כך ויקרא אל משה.

הראה אתך בהר. וכתוב וכתוב, (המדבר ח)
 כמראה אשר הראה ה' את משה וכו'.
 (שמות כח) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה
 מראה בהר. עכשו הביאו לו כדי שיראה,
 אם הוא כמו אותו משכן שראה.

אבל למה וביאו את המשכן אל משה?
 אלא, למלך שרצה לבנות פלטרין
 לגבירה, אנה את האמנים: היכל זה

וּבְגִין דְּמֹשֶׁה מָאֲרִי דְּבֵיתָא אִיהוּ, מִה כְּתִיב, (שמות לג)
 וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֱהָל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה,
 מֹשֶׁה דְּאִיהוּ מָאֲרִי דְּבֵיתָא, (דף רלט ע"ב) עֶבֶד הָכִי, מִה
 דְּלִית רִשׁוֹ לְבַר נָשׁ אַחְרָא לְמַעְבַּד הָכִי.

וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, דְּרָגָא אַחְרָא עֲלָא, וּכְדִין בְּשַׁעְתָּא
 דְּאֲזַדְמֵן מֹשֶׁה לְמִיעַל, כְּדִין פִּתַח וְאָמַר,
 (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מָאֵי אָדָם הָכָא. אָלָא
 כִּד אַתְחַבְּרוּ שְׂמַשָּׁא וְסִיחָרָא כְּחָדָא, פִּתַח וְאָמַר
 אָדָם. כְּדַכְתִּיב, (חבוקק ג) שְׂמֶשׁ יֵרַח עֶמֶד זְבוּלָה, עֶמֶד,
 וְלֹא עֶמֶדוּ.

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם, הָכָא אַתְרֵימִיז, מָאֵן דִּיעֲבִיד פּוֹלְחָנָא
 דְּקַרְבָּנָא שְׁלִים, דִּישְׁתַּבַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. מִשְׁמַע
 דְּכְתִיב מִכֶּם, דִּישְׁתַּבַּח בְּחִיזוֹ דְּלִכּוֹן. קַרְבֵּן לַה'
 דְּאִקְרִיב כְּלָא, לְאַתְאֲחָדָא כְּחָדָא, לְעִילָא וְתַתָּא.

לשון הקודש

וּלְבָנָה כְּאַחַד, פִּתַח וְאָמַר אָדָם, כְּפִתּוּב
 (חבוקק א) שְׂמֶשׁ יֵרַח עֶמֶד זְבוּלָה. עֶמֶד, וְלֹא
 עֶמֶדוּ.

כִּי יִקְרִיב מִכֶּם – כָּאֵן נִרְמִז, מִי שִׁיעֵשָׂה
 עֲבוּדַת קַרְבֵּן הַשְּׁלֵם, שִׁימְצָא זְכַר וְנוֹקְבָא.
 מִשְׁמַע שְׂפִתּוּב מִכֶּם, שִׁימְצָא בְּמִרְאָה
 שְׁלִכֶם. קַרְבֵּן לַה' – שְׂמִקְרִיב הַכֹּל
 לְהֶאָחוּז כְּאַחַד, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וּמִשּׁוּם שְׂמִינָה הוּא בַּעַל הַבַּיִת, מִה
 כְּפִתּוּב? (שמות לג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֱהָל
 וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. מֹשֶׁה שְׂהוּא בַּעַל
 הַבַּיִת עֲשָׂה כְּדָ, מִה שְׂאִין רְשׁוּת לְאִישׁ
 אַחַר לַעֲשׂוֹת כְּדָ.

וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו – דְּרָגָא אַחְרַת עֲלִיּוֹנָה.
 וְאֵן, בְּשַׁעְתָּא שְׂהוּדְמֵן מֹשֶׁה לְהַכְּנִים, אִז
 פִּתַח וְאָמַר, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. מִה
 אָדָם עוֹשֶׂה כָּאֵן? אָלָא בְּשִׁהְתַּחְבְּרוּ שְׂמֶשׁ

מן הבהמה, לא־חַזָּאָה אָדָם וּבְהֵמָה, כִּלְאֵי כִתְדָא. מִן
הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, אֵלִין רְתִיכִין, דְּאִינוּן דְּכִיּוּן.
דְּכִיּוּן דְּאָמַר מִן הַבְּהֵמָה, יְכוּל מִכְּלָא, בִּין דְּכִיּוּן בִּין
מִסְאָבִין. הֲדַר וְאָמַר, מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן.

תְּקַרְיָבוּ אֶת קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבְּנֵי מִיבְעֵי לִיהּ, מָאִי
קַרְבְּנֵכֶם. אֵלָא בְּקַדְמִיתָא קַרְבָּן לַהּ,
וְהַשְּׂתָא קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבָּן לַהּ אָדָם. קַרְבְּנֵכֶם מִן
הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, לְאִחְזָאָה יְחֻדָּא מִתְתָּא
לְעִילָא, וּמַעִילָא לְתַתָּא. מִתְתָּא לְעִילָא, הֵיִינוּ קַרְבָּן
לַהּ. מַעִילָא לְתַתָּא, הֵיִינוּ קַרְבְּנֵכֶם.

לְמַלְכָא, דְּאִיהוּ יְתִיב בְּטוּרְסְקָא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא, וּבְרִסְיָא אֲתַתְּקִין עַל הַהוּא
טוּרְסְקָא, וּמַלְכָא עֲלָאָה עַל כִּלְאֵי. בַּר נֶשׁ דְּקָרִיב
דְּזוּרְנָא לְמַלְכָא, בָּעָא לְסַלְקָא מִדְּרֻגָא לְדְרֻגָא, עַד

לשון הקודש

אָדָם. קַרְבְּנֵכֶם מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן
הַצֹּאן, לְהִרְאוּת יְחֻדָּא מִלְמַטָּה לְמַעְלָה
וּמִלְמַעְלָה לְמַטָּה. מִלְמַטָּה לְמַעְלָה הֵיִנוּ
קַרְבָּן לַהּ. מִלְמַעְלָה לְמַטָּה הֵיִנוּ קַרְבְּנֵכֶם.
לְמַלְכָּה שְׂיוֹשֵׁב עַל הַר עֲלִיוֹן, לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, וּכְפֵּא מִתְּקִין עַל אוֹתוֹ הַר, וּמַלְכָּה
עֲלִיוֹן עַל הַכֵּל. אָדָם שְׂמַקְרִיב דְּזוּרוֹן
לְמַלְכָּה, צְרִיף לְעֵלוֹת מִדְּרֻגָּה לְדְרֻגָּה עַד

מִן הַבְּהֵמָה - לְהִרְאוּת אָדָם וּבְהֵמָה
הַכֵּל כְּפֵּאֵהָ. מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן - אֵלִין
הַמְרַכְּבוֹת הַטְּהוּרוֹת. שְׂבִינוּן שְׂאֵמַר מִן
הַבְּהֵמָה, יְכוּל מִן הַכֵּל, בִּין טְהוּרוֹת וּבִין
טְמֵאוֹת? חֲזוּר וְאָמַר מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן.
תְּקַרְיָבוּ אֶת קַרְבְּנֵכֶם, קַרְבְּנֵי הִיָּה צְרִיף
(לְמַחְ) מַה זֶה קַרְבְּנֵכֶם? אֵלָא בְּתַתְּחִלָּה
קַרְבָּן לַהּ, וְעַכְשָׁיו קַרְבְּנֵכֶם. קַרְבָּן לַהּ

דְּסָלִיק מִתַּתָּא לְעִילָא לְאַתֵּר דְּמִלְכָּא יְתִיב, עֲלָאָה עַל
כְּלָא. וּכְדִין יִדְעִין דְּהָא סָלְקִין דּוֹרוּנָא לְמִלְכָּא, וְהָהוּא
דּוֹרוּנָא דְּמִלְכָּא אִיהוּ. נְחִית דּוֹרוּנָא מִעִילָא לְתַתָּא,
הָא יִדְעִין דְּהָהוּא דּוֹרוּנָא דְּמִלְכָּא נְחִית מִעִילָא,
לְרַחֲמָא דְּמִלְכָּא דְּאִיהוּ לְתַתָּא.

כֶּךָ בְּקַדְמִיתָא, אָדָם סָלִיק בְּדַרְגוּי מִתַּתָּא לְעִילָא,
וּכְדִין קָרְבַּן לַה'. מִן הִבְהַמָּה מִן הַבְּקָר, נְחִית
בְּדַרְגוּי מִעִילָא לְתַתָּא, וּכְדִין קָרְבַּנְכֶם. בְּגִינֵי כֶּךָ
כְּתִיב, (שיר השירים ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי
עִם חֲלָבִי. הֵינֵנו אָדָם וְקָרְבַּן לַה'. אֲכָלוּ רַעִים, הֵינֵנו
מִן הִבְהַמָּה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, וּכְדִין תִּקְרִיבוּ
אֶת קָרְבַּנְכֶם.

אָתוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁקוּהוּ עַל רִישֵׁיהָ.
אָמְרוּ, בְּרִיד רַחֲמָנָא דְּזַבִּינָא לְמִשְׁמַע דָּא,

לשון הקודש

מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, וְאִזּוּ זֶה קָרְבַּנְכֶם. וּמִשׁוּם
כֶּךָ כְּתוּב (שיר ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם דְּבִשֵׁי
שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבִי, הֵינֵנו אָדָם וְקָרְבַּן
לַה'. אֲכָלוּ רַעִים, הֵינֵנו מִן הִבְהַמָּה מִן
הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, וְאִזּוּ תִקְרִיבוּ אֶת
קָרְבַּנְכֶם.

בְּאִזּוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁקוּהוּ עַל
רִאשׁוֹ. אָמְרוּ, בְּרִיד הַרְחֵמֵן שְׁזַכִּינוּ
לְשִׁמְעָא אֶת זֶה, וּבְרִיד הַרְחֵמֵן שְׁלֵא

שְׁעוּלָה מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, לְמָקוֹם שְׁהַמְלִיךְ
יּוֹשֵׁב עַלְיוֹן עַל הַכֹּל, וְאִזּוּ יוֹדְעִים שְׁהַרִי
מַעֲלִים דּוֹרוֹן לְמַלְכָּא, וְאוֹתוֹ דּוֹרוֹן הוּא שְׁל
הַמְלִיךְ. יוֹרֵד הַדּוֹרוֹן מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, הַרִי
יּוֹדְעִים שְׁאוֹתוֹ דּוֹרוֹן שְׁל הַמְלִיךְ יוֹרֵד
מְלַמְעָלָה לְאַהוּב הַמְלִיךְ שְׁהוּא לְמַטָּה.

כֶּךָ בְּתַחֲלָה, אָדָם עוֹלָה בְּדַרְגוּתָיו
מְלַמְעָלָה לְמַטָּה, וְאִזּוּ קָרְבַּן לַה'. מִן
הִבְהַמָּה מִן הַבְּקָר, יוֹרֵד בְּדַרְגוּתָיו

וּבְרִיךְ רַחֲמָנָא, דְּלֹא אֶתְאַבְּדוּ מְלִין אֵלִין בְּהֵתוּא
 קָבֵא. קָמוּ וְאַזְלוּ. עַד דְּהוּוּ אֲזִילִי, חָמוּ חַד גַּפְּן נְטִיעַ
 בְּחַג גִּנָּא.

פְּתַח הַהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, אֶסְרִי לְגַפְּן עִירָה
 וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְוֹנוּ הָאִי קָרָא רָזָא עֲלָאָה
 הוּא. אֶסְרִי, אֶסְרִי מִיבְעֵי לִיָּה. עִירָה, עִיר מִיבְעֵי לִיָּה.
 אֶלָּא רָזָא הוּא, לְדַרְדְּקֵי דְאֵינוּן בְּבִי רַב, לְאֶסְתְּמָרָא
 מֵהֵתוּא גִירָא דְעִיר, וְשָׂמָא קַדִּישָׁא אֶתְכַלִּיל תַּפְּן י"ה.

וּכְבָּה דְהָכָא אֶתְרַמִּיז שְׂמָא קַדִּישָׁא, הָכִי נָמִי
 וְלִשְׂרָקָה, שׂוּרְקָה מִיבְעֵי לִיָּה. אֶתְכַלִּיל תַּפְּן
 ו"ה. בְּנֵי בְּן מִיבְעֵי לִיָּה. שׂוּרְקָה, בְּדַכְתִּיב, (ירמיה ב) וְאַנְכִי
 נְטַעְתִּיךְ שׂוּרְקָה. בֵּן, בְּמָא דְאֵתְ אָמַר, (זכריה ט) בֵּן
 אֶתְוֹנוֹת. אִמָּאֵי שׂוּרְקָה, וְאִמָּאֵי בְּנֵי.

לשון הקודש

מאותו החזן של עיר, והשם הקדוש נכלל
 שם ו"ה.

ובכמו שפאן רמוז השם הקדוש, כך גם
 ולשרקה, שורק הנה צריך לכתב! נכלל
 שמה ו"ה. בני? בן הנה צריך לכתב!
 שורק, בכתוב (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך
 שורק. בן, בכתוב (זכריה ט) בן אתונות.
 למה שרקה, ולמה בני?

נאבדו הדברים הללו באותו זמן. כמו
 והלכו. עד שהיו הולכים, ראו גפן אחת
 נטועה בגנה אחת.

פתח אותו תינוק ואמר, אסרי לגפן
 עירה ולשרקה בני אתוננו. פסוק זה הוא
 סוד עליון. אסרי? אסר הנה צריך לכתב!
 עירה? עיר הנה צריך לכתב! אלא סוד
 הוא לדרדקים שהם בבית רבן להשמר